

Հրեաները դեռ 1492 թվականին: Իսկ Ֆիրմեն Տիտոն կը նշե, որ Յասսֆի որդի Օրհոնը 1490-ին Կ. Պոլսո մեջ գրած է «Եբրայեցիներու պատմութիւնը»: Մաքսուրիզատեն «Նեթալիճուլ վուրուաթ» (Դեպքերու հետեւանքը) անունով իր երկին մեջ կը խոսի, թե արաբական տառերով գիրքեր տպագրելու և աղոնք առանց մաքսատուրքի թուրքիա մտցնելով, ծախելու համար, 1587 թվականին սուլթան Մուրադ Գ-ի կողմէ հրովարտակ մը հանձնված է օտարականի մը: Այդ հրովարտակը ստացող Պրանթոն Պանտինի և Օրացիո Պանտինի անվանակոչյալ երկու վաճառական եղբայրներ, առաջին անգամ թուրքիա մտցուցած են «էօքլիտեսի» (էվկլիդես) արաբերեն թարգմանութիւնը՝ 1594-ին Հոռոմ տրպագրված «էօքլիտեսի երկրաչափութիւն» («Քահրիր-ուլ էօքլիտես ֆի ուսուլ իլ հենտեսե»): Սուլթան Մուրադ Գ-ի նշված հրովարտակն ալ իր մեջ պարունակող այս գիրքը վաճառքի հանված է Կ. Պոլսո մեջ:

Հրեաները, որոնք առաջին տպարանները հիմնած են 1483-ին Կ. Պոլսո, 1515-ին Սելանիկի և 1534-ին Ադրիանապոլսի (էդիրնէ) մեջ, 1495 թվականին ի վեր այս տպարաններուն մեջ լույս ընծայած են եբրայերեն լեզվով «Աստվածաշունչ»-ը, մեկնութիւններ և քերականութեան դասագիրքեր: Ծանոթ է, որ եբրայատառ առաջին «Աստվածաշունչ»-ը է. Կ. Պ. Մոզիոյի կողմէ տպագրված է 1547-ին Կ. Պոլսո մեջ:

Հրեաներէն հետո հայերն ու հույներն ալ տպարաններ հիմնած են թուրքիա: Մասնավորաբար հայերը այս մարդին մեջ չեն բավարարված միայն իրենց մշակույթի զարգացման նպաստելու ջանքեր կիրառելով, այլ միևնույն ատեն նպաստած են թուրքական տպագրութեան և ամբողջ երկրի մշակույթի զարգացումին: Նկատի առնելով այս հանգամանքը, մեր փափագն է համառոտ կերպով ներկայացնել Օսմանյան կայսրութեան հպատակ հայերու կատարած գործունեութիւնը տպագրութեան բնագավառին մեջ, որը բավականին լայնորեն հետազոտված է մեր կողմէ:

Թուրքիո մեջ տպագրութեան նախակարապետը հանդիսացող Աբգար Դպիր Եվզոկիացին (Թոխաթցի) 1562 թվականին էջմիածնի Միքայել Սեբաստացի կաթողիկոսին կողմէ Հոռոմ ուղարկված պատվիրակութեան նախագահն էր: Հայ թագավորներէն Սենեքերիմի սերունդէն Աբգարը, որը Պիոս Գ պապէն և Վենետիկի դուքս Հերոնիմոս դոժեն պրոտոնութիւն ստացավ հայերէն գիրքեր տպելու, առաջին անգամ 1565-ին իր լույս ընծայած «Սաղմոսարան»-ը ձոնեց պապին: Հետո իր որդի Սուլթանշահի հետ մեկտեղ տպագրական մեքենաներն ու կալմածներն առնելով՝ գնաց Կ. Պոլիս, ուր ձեռքակալվեցավ: Որոշ ատեն